

5. πολύπερος

ἀκολυθῶ κλύωρος, αὐτῷ προσανάθῃ καὶ διαλύσῃ σοι τὸ  
ζήτημα. καὶ ὁ κητωρὸς φησὶ, ἔτος ὁ σαπρὸς γράμματα  
οἶδεν. εἰ τῆ ἀτυγία μου, καὶ πρὸς τὴν ἄισωπον λέγει,  
ἄπε, ὃ ἐπίστασαι. καὶ ὁ ἄισωπος, τῆτο ζήτησὶ ἀκῶσαι διὰ  
ποίαν αἰτίαν τὰ φυτὰ εἰς τὴν γῆν δάμῃς, καὶ ταῦτα ἐ-  
πιμῆσως ἐγράψῃ, τὰ δὲ ἀρχαία ταχέως ἀναδαίνῃ μάχον,  
ἢ τὴν πρὸς σὲ βαλομένην. ἀκῶσον. οἷν ῥόπον μὴ πρὸς  
δεύτερον ἐρχομένη γάμον, τέκνα ἔχῃσα ἐκ τῆς ποροτέρης ἀν-  
δρὸς, εὔρε δὲ τὴν ἀνδρα ἐκ τῆς ποροτέρας τεκνύντα, γίνε-  
ται ἔν, ὡν μὲ ἐπιφέρεται, μήτης, ὡν δὲ εὐρίσκεται, μη-  
τρῆα. καὶ τῆτων ἢ διαφορὰ γίνεται πομῆ. τὰ γὰρ ἐξ αὐ-  
τῆς γίνῃσθῃτα, φιλοσόφως ἀνατρέφῃ, τὰ δὲ ἐξ ἀμοτρί-  
ων ὠδύων τεχθέντα μισά, καὶ ζηλωχρωμένη, περικόπῃ-  
σα μάχον ἡν ἐκόνων τροφῆν, τοῖς ἰδίοις δίδωσι τέκνοις.